

Všetchni nositelé pojištění budou spojeni v ústředním orgánu za účelem spolupráce, který se jmenuje Komora sociálního pojištění.

Nový zákon přinesl snížení dávek pro případ nemoci a mateřství, kde nemocní mají nést také část nákladů na léčebnou péči; také příspěvky na dělnické pojištění invalidní a starobní nesou z větší části pojištěnci. (3.3% základní mzdy platí pojištěnec, 1.9% zaměstnavatel.) Ministr sociální péče vyložil stanovisko vlády při projednávání zákona tak, že vláda uznává za nutné, aby zaměstnanec byl zajištěn proti všem pracovním rizikům. Proto bylo třeba zevšeobecniti pojištění invalidní a starobní. Bylo také třeba provésti sjednocení po stránce dávkové i příjmové v celém státním území a utvořiti jednotnou a jednoduchou správní organizaci, aby se ušetřilo na správních vydáních. Při tom však vláda chtěla udržeti a dosavadním stupni celkovou výši vydání na sociální pojištění; proto musila sáhnouti k omezení v pojištění nemocenském a přenést větší část pojistného pojištění invalidního a starobního na zaměstnance.

Dr. Jindřich.

REDAKČNÍ. Redakční rada *pražská* konala pravidelnou schůzi 11. října 1933. Bylo na ní debatováno zvláště o finančním stavu časopisu. Příští schůze byla stanovena na den 15. listopadu 1933 o 18. hod. na právnické fakultě. — Redakční rada *brněnská* na schůzi dne 16. října 1933 pojednala o běžných věcech, zvláště o propagaci časopisu mezi právníky-praktiky. — Redakční rada *bratislavská* na schůzi dňa 16. októbra 1933 byly rozdelené tie-ktoré právne disciplíny referentom ako i nové práve vyšlé publikácie. Definitívne bolo rozhodnuté usporiadať na redakčných schôdzach debaty o aktuálnych právnych i s právom súvisiacich otázkach. S potešením bolo konštatované, že do našich radov hlásajú sa príspevkami mnohí noví, ktorých snahy po serioznej práci treba len vítať. Ak niekomu čas alebo iné zaneprázdnenie nedovolí dostaviť sa do nášho stredy, kde je každý záujemca vítaný, nech odovzdá včas príspevky brat. redaktorovi Dr. Knappkovi na právnickej fakulte, alebo jeho zástupcovi JUC. Joskovi v univerzitnej koleji na Lafranconi. Budúca schôdza stanovená bola na deň 11. novembra 1933 o 18. hod. tamtiež.

L i t e r a t u r a

Dr. W. J. VAN ES: »*Geld, Silver, Commodities and Crises*«. The Hague, 1933, P. 50. — Autor, veľký znateľ ďalekého východu, snaží sa o zpätné uvedenie bimetalizmu. Stabilita zlata bola precenená; naša dnešná bieda sa môže pričítať v 75% našej zlatej slepote. Zlato sa užíva: 1. na razenie mincí; 2. vyrovnávanie platov; 3. krytie bankovkové. Hodnota vnútornej meny nezáleží od kovového obsahu, ale od jej množstva. Nezávisí ani od smeniteľnosti na zlato a ani od zlatej rezervy cedulovej banky, preto sa môže moderný systém zbaviť úplne potreby zlata doma, užívajúc ho len pre medzinárodné platy. Chyby monometalizmu (zlatého standardu) sú: 1. v z á c n o s ť z l a t a, lebo jeho produkcia radom geometrickým nevzrásta. Túto tendenciu ale majú potreba vnútornej meny a udržovanie zlatej rezervy. A tiež ohromne vzrástol svet zlatý od r. 1850 do 1929 (zlata užívajúci): R. 1850: 100%; r. 1929: 3000%; peňažná zásoba zlata len na 1000%. Výsledok je ten, že od r. 1873—96 zmizly z obehu zlaté mince, ponevác štatútový záväzok udržiavať bankovkovú zlatu rezervu prerástal nábytku. Od r. 1924—29 bolo úplne zlato absorbované ako bankovková rezerva a ničoho nezostalo na vyrovnávanie platov a svetový obchod bol úplne podviazaný. Všetky národy snazia sa zabrániť krisi akumulácion alebo udržaním prvých zlatých rezerv, aby udržaly alebo zväčšily ich vnútorný peňažný obeh. Neúmyslné zvýšily ceny zlata na svetových trhoch na 200%. Kedže hodnota zlata stúpa, musia klesnúť ceny zbožia na 50%. Preto dnešná kríza nie je krízou z nadprodukcie. Sama produkcia poklesla od r. 1928 na 74% a nie je cez to zota-